

praksis anvendes til andre ting end ren grundvandsbeskyttelse. Det er således tilfældet her, hvor vandforsyningsloven er det lovgrundlag, der reelt skal beskytte borgere mod skader på huse som følge af grundvandsoppumpning, hvilket kunne tale for en forældelsestid som i miljøbeskyttelsesloven, nemlig 5 år.

Svar (6/4 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Miljøstyrelsen har forelagt spørgsmålet for Københavns kommune, der har oplyst følgende:

»Oppumpningen af grundvand blev allerede sat i gang i september 1997, da tunnelboreudstyret skulle installeres. Comet fik tilladelsen til denne oppumpning den 18. juli 1997. Denne tilladelse blev den 30. december 1997 forlænget.

I foråret 1998, hvor tilladelsen skulle forlænges, så Miljøkontrollen sig ikke i stand til blot at forlænge de hidtil givne tilladelser, da der var fremkommet nye oplysninger i sagen, som indelbar, at der måtte udstedes en ny tilladelse med skærpede vilkår. I marts 1998 var det på grundejernes foranledning blevet påvist, at der var flere bygninger i sænkingsområdet med følsomme funderingsforhold, herunder trædele i fundamenterne. Endvidere var der fremkommet oplysninger, som viste, at Comet havde vanskeligheder med at styre grundvandssænkningen. Den hidtil udførte registrering og kortlægning, der hovedsagelig baserede sig på arkivoplysninger, var således ikke længere tilstrækkelig.

Tilladelsen med skærpede vilkår om bygningsregistrering blev givet den 8. april 1998, og på det tidspunkt var oppumpningen således allerede i gang. Comet efterkom ikke vilkåret om bygningsregistrering, men påklagede den 1. maj 1998 vilkåret til Miljøstyrelsen. Den 10. november 1998 stadfæstede Miljøstyrelsen vilkåret og fastsatte en frist på 14 dage for vilkårets opfyldelse. Comet efterkom ikke denne afgørelse. Kommunen vurderede imidlertid, at der ikke var mulighed for at forlange den igangværende pumpning indstillet, da det ville medføre omfattende beskadigelser af det tunnelboreudstyr, der var installeret i udgravningen.

Københavns Kommune anmeldte i stedet forholdet til politiet som en overtrædelse af det stadfæstede vilkår. Politiets efterforskning og anklagemyndighedens vurdering af sagen blev

endeligt afsluttet ved Rigsadvokatens afgørelse den 23. januar 2001. Rigsadvokaten meddelte her, at der ikke kunne rejses tiltale mod Comet, da der var indtrådt strafferetlig forældelse den 24. november 2000.

Det kan endvidere oplyses, at Comet den 28. april 1998 indgav ansøgning til Københavns Kommune om tilladelse til anvendelse af en anden metode, der skulle gøre bygningsregistrering unødvendig. Metoden bestod i, at der skulle installeres et anlæg til genfiltrering af det oppumpede grundvand. Comet fik af Københavns Kommune tilladelse hertil den 4. juni 1998. Der var ikke i denne tilladelse krav om bygningsregistrering. Grundvandssænkningen blev i løbet af efteråret 1998 bragt under kontrol ved anvendelsen af den tilladte metode.

På ovennævnte baggrund finder Miljøstyrelsen ikke anledning til at foretage yderligere i sagen.

Spm. nr. S 2298

Til miljø- og energiministeren (30/3 01) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren overveje at ændre forældelsesfristen i vandforsyningsloven, så den svarer til miljøbeskyttelseslovens forældelsesfrist på 5 år?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 2297.

Svar (6/4 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er positivt indstillet overfor, at det i forbindelse med førstkommande ændring af vandforsyningsloven nærmere undersøges, om forældelsesfristen for strafansvar i vandforsyningsloven skal svare til den 5-årige forældelsesfrist i miljøbeskyttelsesloven.

Det kan oplyses, at vandforsyningsloven formentlig skal ændres indenfor de nærmeste år som følge af implementeringen af EU's Vandrammedirektiv.